

# FEDERALNO MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, VODOPRIVREDE I ŠUMARSTVA

557

Na osnovu člana 142. stav 4. Zakona o vodama ("Službene novine Federacije BiH", broj 18/98), federalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva donosi

## PRAVILNIK

### O IZMJENAMA I DOPUNAMA "PRAVILNIKA O VRSTAMA, NAČINU I OBIMU MJERENJA I ISPITIVANJA ISKORIŠTENE VODE, ISPUŠTENE OTPADNE VODE I IZVAĐENOG MATERIJALA IZ VODOTOKA"

#### Član 1.

U Pravilniku o vrstama, načinu i obimu mjerena i ispuštanja iskoristene vode, ispuštene otpadne vode i izvadenog materijala iz vodotoka ("Službene novine Federacije BiH", br. 48/98, 36/00, 35/01 i 20/03) u Metodama za mjerjenje i ispitivanje fizičkih i hemijskih osobina ispuštene zagadene otpadne vode u prijemnik, utvrđivanje broja ekvivalentnih stanovnika i određivanje koeficijenta zagadjenja vode za određene zagadivače vode (u daljem tekstu: Metode) u glavi "II. ISPITIVANJE UZORAKA OTPADNE VODE" naziv odjeljka "a) Fizičko ispitivanje uzorka otpadne vode" mijenja se i glasi:

"A - FIZIČKO ISPITIVANJE UZORAKA OTPADNE VODE",

a naziv odjeljka "b) Hemijsko ispitivanje uzorka otpadne vode" mijenja se i glasi:

"B - HEMIJSKO ISPITIVANJE UZORAKA OTPADNE VODE".

#### Član 2.

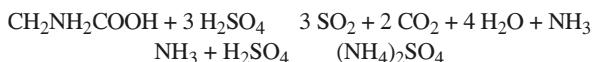
U odjeljku B - HEMIJSKO ISPITIVANJE UZORAKA OTPADNE VODE, Metoda iza tačke 3. Biohemija potrošnja kiseonika (BPK), dodaju se nove tač. 4. i 5. koje glase:

#### "4. Određivanje ukupnog nitrogena

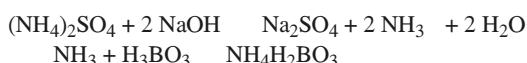
Klasičnom, gasno-volumetrijskom metodom po Kjeldahlu iz otpadnih voda određuje se amonijačni i organski vezani nitrogen. Nitrogen organskog porijekla potiče od mikrobiološke razgradnje organske materije uopšte (ponajviše od amino kiselina). Navedeni metod opisuje određivanje amonijačnog i ukupnog nitrogena (bez nitritnog i nitratnog oblika-koji se određuju zasebnim metodama).

#### Princip metode

Princip metode se sastoji u kiselinskoj digestiji ispitnog uzorka otpadne vode u koncentrovanoj sulfatnoj kiselini uz dodatak katalizatora (živin (II) oksida ili selena ili bakar sulfata, koji kataliziraju dekompoziciju organskih spojeva i kalijeva sulfata (povisuje se tačka ključanja sulfatno kisele otopine), pri čemu se organski i anorganski nitrogen prevodi u amonijum-sulfat po sljedećoj reakciji:



Nakon potpune razgradnje organske materije, digestioni rastvor se destiliše uz dodatak ekvivalentne količine rastvora natrijum hidroksida. Nastali amonijak se hvata u predlošku u kojoj se nalazi standardna rastvor borne kiseline sa indikatorom. Reakcije se mogu predstaviti sljedećim jednačinama:



Retitracija nastalog amonijumdihidrogen borata (odnosno dihidrogenboratnog jona  $\text{H}_2\text{BO}_3^-$  kao umjereno jake baze), standardnom otopinom sulfatne kiseline ostvaruje se po sljedećoj reakciji:



#### Čuvanje uzorka

Najpouzdaniji rezultati određivanja nitrogena se dobivaju ako se analiza otpadne vode vrši na svježim uzorcima. Ako se analiza vode ne vrši neposredno nakon uzorkovanja, uzorak vode se čuva na niskim temperaturama u frižideru (kako bi se usporila mikrobiološka aktivnost) ili se konzervira dodatkom 1,0 ml koncentrovane  $\text{H}_2\text{SO}_4$  po litri uzorka, da se ne izgubi amonijačni nitrogen iz uzorka otpadne vode.

#### Potrebiti reagensi

- a) Sulfatna kiselina - selenova mikstura za digestiju; Rastvoriti 3,5 g selenovog praha u 1 litar koncretovane (96%) sulfatne kiseline, miješajući i zagrijavajući tu suspenziju na oko 350°C. Tamna boja suspenzije prelazi u jasnu svijetložutu boju. Kada se to postigne, zagrijavati još 2 sata;
- b) Kalijum-sulfat ( $\text{K}_2\text{SO}_4$ );
- c) Rastvor natrijum hidroksida, 50%-ni; Rastvoriti 500 g NaOH u 750 ml prethodno prokuhanu i na sobnu temperaturu ohladene destilovane vode u odmjernom sudu od 1,0 litra. Tome dodati 25g  $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \times 5 \text{H}_2\text{O}$  i rastvoriti. Ohladiti rastvor u začepljenoj flaši kako bi se sprječila apsorpcija atmosferskog  $\text{CO}_2$  i dopuniti je destilovanom vodom do 1,0 litra. Dobro izmiješati;
- d) Miješani indikatorski rastvor; Izmiješati dva dijela 0,2% rastvora metil-crvenog u 96% etanolu sa jednim dijelom 0,2% rastvrom metil-plavog u 96% etanolu. Rastvor se priprema svjež svakih 30 dana;
- e) Rastvor fenolftaleina; Rastvoriti 1,0 g fenolftaleina u 100 ml, 96% etanolu;
- f) Indikatorski rastvor borne kiseline; 2,0%-na; Rastvoriti 20 g  $\text{H}_3\text{BO}_3$  u 900 cm³ vruće destilovane vode, ohladiti i dodati 20 cm³ miješanog indikatorskog rastvora. Dopuniti zapreminu do 1 litre destilovanom vodom i dobro izmiješati. Rastvor je stabilan 30 dana;
- g) Standardni rastvor sulfatne kiseline, 0,01 M; Razblažiti ampulu standardnog analitičkog rastvora prema priloženom uputstvu.

#### Potreban pribor i aparati:

- Digestiona aparatura (digestione tikvice po Kjeldahu i blok za zagrijavanje);
- Destilacioni aparat;
- Bireta volumena od 50 ml.

Tok metode:

#### Digestija uzorka vode:

- a) Od dobro homogeniziranog uzorka otpadne vode odmjeriti određeni volumen prema očekivanim količinama nitrogena i prenijeti ga u Kjeldahlovu tikvicu. Na osnovu niže navedene tabele određuje se traženi volumen uzorka u odnosu na prepostavljeni sadržaj ukupnog nitrogena:

Volumen uzorka vode u ml	Količina ukupnog nitrogena u mg/l
25	50-100
50	20-50
100	10-20
250	0-10

- b) Dodati vrlo oprezno, 10 do 20 ml rastvora koncentrovane sulfatne kiseline sa selenom, 4,0 g  $\text{K}_2\text{SO}_4$  i lagano zagrijavati, uz blago ključanje do pojave gustih, bijelih  $\text{SO}_3$  para

- c) Uzorak ohladiti, i razblažiti destilovanom vodom do volumena oko 200 ml (nikada više od polovine volumena tikvice), dodati 0,5 ml rastvora fenolftaleina i dobro izmiješati.

#### Destilacija uzorka

- a) Destilacija rastvora uzorka koji se dobio digestijom, se provodi u aparaturi po Kjeldalu čiji pojedini dijelovi se spajaju sa staklenim površinama sa brušenim stakлом.

- b) Aparatura u kojoj se vrši destilacija nitrogena po Kjeldahu, mora biti bespriječno čista i bez tragova amonijaka. Radi sigurnosti prije destilacije probe, potrebno je aparat pročistiti tako da se predestiliše kroz njega 50-100 ml destilovane vode.
- c) U Erlenmajerovu tikkvicu (predlošku) pažljivo otpipetirati 50,0 ml rastvora boorne kiseline sa indikatorom i postaviti je ispod hladila tako da uvodnica plina (završetak hladila) bude zaronjena ispod nivoa rastvora.
- d) U Kjeldahlovu tikkvicu pažljivo, uz stjenke dodavati 5% rastvor NaOH+ Na<sub>2</sub>S<sub>2</sub>O<sub>3</sub> sve dok se ne pojavi crvenkasta boja fenolftaleina - što je znak viška NaOH i postaviti je na stalak ispod izvoda sakupljača pare i povezati je sa destilacionim djelom aparata.
- e) Provjeriti sve staklene veze kako ne bi došlo do gubitka razvijenog plina amonijaka; između Kjeldahlove tikkvice i sakupljača pare kao i hladila i sakupljača pare.
- f) Rastvor u Kjeldahlovoj tikkvici zagrijavati uz blago ključanje, dok ne predestiliše 2/3 volumena od početne vrijednosti.
- g) Prije nego se prekine zagrijavanje, izdignuti uvodnicu plina iznad nivoa apsorpcionog rastvora.
- h) Odvojiti pažljivo Kjeldahlovu tikkvicu od ostalog dijela aparature i lakkus papirom provjeriti da li je sav amonijak predestilisan (nadnijeti parče lakkus papira iznad otvora tikkvice).
- i) Ako se još uvijek iskazuje alkalna sredina, amonijak nije kvantitativno predestilisan - pa je to dobar podatak za sljedeću destilaciju, posebno ako se analiza vrši u dva ponavljanja - dvije paralelke).
- j) U predlošku destilovanom vodom saprati i hladilo i uvodnicu plina. Odvojiti je od ostalog dijela aparature.
- k) Retitracija probe. Rastvor u predlošci titrisati (retitrarsi) sa standardnim 0,01 M rastvrom sulfatne kiseline, do promjene boje indikatora. Upisati taj utrošak kao volumen "A".
- l) Titracija slijepje probe. Cijeli postupak provođenja slijepje probe je identičan sa prethodnim osim što se umjesto određenog volumena uzorka otpadne vode stavlja ista količina destilisane vode. Na kraju postupka slijepje probe potrebno je sadržaj iz predloška istitrirati sa standardnim 0,01 M rastvrom sulfatne kiseline, do promjene boje indikatora. Upisati taj utrošak kao volumen "B".

### Proračun:

Sadržaj ukupnog nitrogena u otpadnim vodama se određuje prema obrascu:

$$\text{Sadržaj nitrogena (mg/l)} = \frac{(A - B) \times M \times 280}{V}$$

gdje je:

- A = volumen rastvora H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub> utrošenih za retitraciju ispitnog uzorka vode u ml
- B = volumen rastvora H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub> utrošenih za titraciju slijepje probe u ml
- V = volumen analiziranog uzorka vode u ml
- M = molaritet rastvora H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub>
- 280 = 0,280 x 10<sup>3</sup> (28 = molekulska masa nitrogena, a 1,0 ml 0,01 M H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub> odgovara 0,280 mg nitrogena)

### Određivanje amonijačnog nitrogena

Određivanje amonijačnog nitrogena iz otpadnih voda vrši se po istom postupku kao i ukupni, samo što se izostavlja postupak digestije uzorka vode- vrši se samo njegova destilacija.

Obračun se vrši po istom obrascu i iskazuje se kao amonijačni nitrogen N-NH<sub>3</sub> u mg/l uzorka.

### Napomene

- Vrijeme destilacije i količina destilata se nekad moraju povećati za potpunu destilaciju.
- Živu-oksid kao katalizator pri digestiji uzorka vode treba izbjegavati prije svega zbog njenog štetnog djelovanja na zdravlje čovjeka, ali i zbog toga što je nakon digestije treba istaložiti sa H<sub>2</sub>S.

- Ako se u okviru određivanja ukupnog nitrogena zahtijeva određivanje i nitratnog, azo i azoksi nitrogena, tada je potrebno u digestioni rastvor dodati redukcione agense kakvi su salicilna kiselina i natrijum tiosulfat.

### 5. Određivanje ukupnog fosfora

Spektrofotometrijska metoda je postupak određivanja sadržaja ukupnih količina fosfora iz otpadnih voda različitog porijekla, najčešće antropogenog.

#### Princip metode:

Princip metode se sastoji u hidrolizi uzorka otpadne vode rastvorom smjese sulfatne i nitratne kiseline, pri čemu se svi pojavnici oblici fosfora prevode u orton-fosfat. Fosfor u uzorku se zatim određuje spektrofotometrijskom metodom, mijereći optičku gustinu (apsorbanciju) nastalog plavo-obojenog, fosfo-molibdatnog kompleksa. Askorbinska kiselina služi kao redukcioni agens.

#### Hemikalije i rastvori:

- a) Rastvor za hidrolizu (smjesa sulfatne i nitratne kiseline); U odmjeru sud od 1 litra uliti oko 600 ml destilovane vode, i vrlo pažljivo (u malim porcijama i uz stjenke) uz hladjenje dodati 300 ml koncentrovane 96% H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub>. Nakon hladjenja ovom rastvoru dodati 4,0 ml koncentrovane 63% HNO<sub>3</sub>. Odmjeru sud dopuniti do marke sa destilovanom vodom.
- b) Rastvor fenolftaleina: Rastvoriti 0,5 g fenolftaleina u 50,0 ml 96% etanola
- c) Rastvor natrijum hidroksida: rastvoriti 40,0 g NaOH u 1 litri prethodno iskuhanoj i ohlađenoj destilованoj vodi.
- d) Rastvor sulfatne kiseline, 9 M; Odmjeriti 500 ml koncentrovane H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub> (96%) u oko 300 ml destilovane vode, u odmjeru sudu od 1,0 litra. Nakon hladjenja rastvora dodati destilovane vode do marke.
- e) Rastvor amonijum molibdata, 13%; Rastvoriti 13 g (NH<sub>4</sub>)<sub>6</sub>Mo<sub>7</sub>O<sub>24</sub> x 4H<sub>2</sub>O u destilovanoj vodi u odmjeru sudu od 100 ml.
- f) Rastvor kalijum antimon tartarata, 0,35 %; Rastvoriti 0,35g K<sub>2</sub>SO<sub>4</sub>·H<sub>2</sub>O u destilovanoj vodi u odmjeru sudu od 100 ml.
- g) Rastvor askorbinske kiseline, 10% C<sub>6</sub>H<sub>8</sub>O<sub>6</sub>; Rastvoriti 10 g askorbinske kiseline u destilovanoj vodi, dopuniti do 100 ml. Uvijek pripremati svjež rastvor prije upotrebe.
- h) Mješoviti reagens (Mo-Sb-kiseli rastvor); U odmjeru sud od 500 ml prenijeti 300 ml 9,0 M rastvor H<sub>2</sub>SO<sub>4</sub>. Tome dodati 100 ml 13%-tne rastvor molibdata i 100 ml 0,35% -tne rastvor antimona (koji su prethodno napravljeni). Mješoviti reagens pripremati uvijek svjež, prije upotrebe-praviti ga u količini koja je potrebna zadržavajući navedeni omjer.
- i) Standardni rastvor fosfora, 100 mg/l P; Razrijediti ampulu standardnog analitičkog koncentrata (1 g/l) prema priloženom uputstvu. Otpipetirati 50 cm<sup>3</sup> ovog (1000 mg/l P) rastvora u volumetrijsku posudu od 500 cm<sup>3</sup> i dopuniti je do marke sa ekstraktivnim rastvorom. (Alternativno, rastvoriti 0,4390 g KH<sub>2</sub>PO<sub>4</sub> u ekstraktivnom rastvoru u volumetrijskoj posudi od 1 litra i dopuniti do punog volumena.)
- j) Standardni rastvor fosfora, 4 mg/l P; Otpipetirati 10 cm<sup>3</sup> od 100 mg/l P standardnog rastvora fosfora (100 mg/l P) u jednu volumetrijsku posudu od 250 ml i dopuniti je do marke sa destilovanom vodom.
- k) Standardna serija rastvora fosfora; Pipetirati u volumetrijske posude od 100 ml po 0-10-20-30-40-50 ml, (4 mg/l P) standardnog rastvora respektivno. Dodati u posude 2ml rastvora askorbinske kiseline i 4 ml miješanog reagensa, posude dopuniti do marke sa destilovanom vodom. Standardna serija tada sadrži: 0-0,4-0,8-1, 2-1,6-2,0 mg/l P.

#### Potreban pribor i aparati:

- Čaše
- Kuhalo
- Odmjeru sudovi
- Polietilenске boce za rastvore

- Pipete
- Spektrofotometar sa kivetama od 10 mm

### Tok metode:

- a) Od dobro homogeniziranog uzorka otpadne vode otpipetirati  $100 \text{ cm}^3$  u visoke čaše od 250 ml. Tome dodati 5ml rastvora kiselina za hidrolizu i par kapi rastvora fenolftaleina. U analizu uključiti dvije slijepе i jednu kontrolnu probu;
- b) Postaviti čaše na rešo da prokuha rastvor i pustiti da kuha još sat vremena uz održavanje volumena na oko 50ml, dodavanjem destilovane vode;
- c) Nakon kuhanja i hladenja rastvor neutralisati sa rastvorom NaOH ili  $\text{H}_2\text{SO}_4$ ;
- d) Sadržaj iz čaše kvantitativno prenijeti u odmjerne posude od 100 ml;
- e) U odmjerke dodati po 2 ml rastvora askorbinske kiseline uz snažno mučkanje, a zatim po 4ml miješanog rastvora Mo-Sb rastvora. Razvija se plavo obojenje od nastalog fosfo-molibdatnog kompleksa;
- f) Maksimum intenziteta obojenja se postiže nakon 15 min. Tada se odmjerke dopune destilovanom vodom do marke. Sadržaj u njima se homogenizira i taj rastvor sipa u spektrofotometrijske kivete i mjeri optička gustina preko vrijednosti apsorbance na spektrofotometru na talasnoj dužini od 880 nm;
- g) Preko vrijednosti apsorbanci, sa kalibracione krive očitati koncentracije fosfora u uzorku u mg/l vode.

### Formiranje kalibracione krive

Pipetirati u volumetrijske posude od 100 ml po 0-10-20-30-40-50 ml, od standardnog (4mg/IP) rastvora respektivno. Dodati u posude 2ml rastvora askorbinske kiseline i 4 ml rastvora miješanog Mo-Sb reagensa. Nakon formiranja plave boje, posude dopuniti do marke sa destilovanom vodom. Rastvorima puniti spektrofotometrijske kivete i mjeriti vrijednosti apsorbanci na talasnoj dužini od 880 nm. Kao slijepu probu koristiti prvi rastvor iz navedene serije, koji ne sadrži fosfor. Standardna serija tada sadrži: 0-0,4-0,8-1,2-1,6-2,0 mg/l P.

Nacrtati kalibracionu krivu  $A = f(c)$

$A$  = apsorbansa

$c$  = koncentracija P u mg/l

### Član 3.

U Metodama, poglavlje III-UTVRĐIVANJE BROJA EKVIVALENTNIH STANOVNIKA, mijenja se i glasi:

### III - UTVRĐIVANJE BROJA EKVIVALENTNIH STANOVNIKA

Utvrđivanje tereta zagadenja otpadnih voda izraženog preko ekvivalentnog broja stanovnika (**EBS**) radi se po Zakonom usvojenoj Metodologiji a na osnovu podataka dobijenih ispitivanjem uzorka otpadne vode i mjerena proticaja otpadne vode.

### Terenski dio ispitivanja vrši se u određenom periodu i obuhvata dva dijela:

1. **Definiranje količina otpadnih voda u periodu ispitivanja.** Količine otpadnih voda određuje se na osnovu kontinuiranog 48-satnog registrovanja nivoa vode u kolektoru otpadnih voda i povremenog mjerjenja proticaja vode (tariranje kolektora). Na osnovu registrovanja nivoa vode i odnosa nivo vode-proticaj vode (kriva proticaja) određuje se hidrogram otpadnih voda ispitivanog kolektora.
2. **Uzimanje uzorka otpadne vode.** Uzorci otpadne vode uzimaju se skladno propisanoj metodologiji, tako da se uzimaju uzorci svakih 15 minuta na osnovu kojih se prave kompozitni satni uzorci za laboratorijska ispitivanja. Na osnovu satnih uzorka prave se kompozitni srednje-proporcionalni dvadesetčverosatni uzorci, u svrhu određivanja karakterističnih parametara zagadenja ispitivanog zagadivača i definiranja stepena toksičnosti otpadnih voda (preko test-organizama *Daphnia magna*).

Laboratorijski dio ispitivanja obuhvata određivanje zakonskom metodologijom propisanih fizičko-hemijskih

parametara uzorka otpadne vode neophodnih za određivanje ukupnog tereta zagadenja otpadnih voda izraženog preko ekvivalentnog broja stanovnika-EBS, prema metodama za mjerjenje i ispitivanje fizičkih i hemijskih osobina ispuštenе zagadene otpadne vode u prijemnik, utvrđivanje broja ekvivalentnih stanovnika i određivanje koeficijenta zagadenja vode za odredene zagadivače voda:

- proticaj otpadnih voda [ $\text{m}^3$ ] određen broj sati ispuštanja otpadne vode zavisno od dužine radnog ciklusa proizvodnje zagadivača kod koga se vrši ispitivanje zagadivanja ispuštanjem zagadene vode (Q i q),
- temperatura otpadne vode (usvaja se maksimalna vrijednost registrirana u toku ispitivanja T),
- ukupne suspendirane materije (SM),
- hemijska potrošnja oksigena (HPK),
- petodnevna biohemidska potrošnja oksigena (BPK5),
- toksičnost na *Daphnia magna* (48hLC50) ako otpadna voda ima ove karakteristike,
- koncentracija ukupnog nitrogena (N),
- koncentracija ukupnog fosfora (P).

### Nacin obračuna

(Prikaz metodologije određivanja tereta zagadenja izraženog preko EBS-a)

Na osnovu podataka dobijenih ispitivanjem uzorka otpadnih voda i mjerena proticaja, ekvivalentni broj stanovnika (EBS) izračunava se prema slijedećim jednadžbama:

$$EBS = E_{sm}; E_{om} = E_N = E_P = E_{tok} = R_T \dots \dots \dots \quad (1)$$

gdje su:

$$E_{sm} = \frac{T_{sm}}{55} \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (2)$$

$$E_{om} = \frac{T_{om}}{40} \times K \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (3)$$

$$E_N = \frac{T_N}{12} \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (4)$$

$$E_P = \frac{T_P}{2} \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (5)$$

$$K = \frac{1}{1,7 \times n} \frac{\sum_{i=1}^n HPK_i}{BPK_5} \text{ i.} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (6)$$

$$E_{tok} = \frac{100}{48hLC_{50}} \times Q \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (7)$$

$$R_T = \frac{q \times T_{max} \times 10^4}{1,56 \times T_D} \text{ (EBS)} \dots \dots \dots \dots \dots \quad (8)$$

$E_{sm}$  - ekvivalent štetnosti od suspendovanih materijala (EBS);

$E_{om}$  - ekvivalent štetnosti od organskih materijala (EBS);

$E_{tok}$  - ekvivalent štetnosti od toksičnih materijala (EBS);

$E_N$  - ekvivalent štetnosti od jedinjenja nitrogena (ukupni N);

$E_P$  - ekvivalent štetnosti od jedinjenja fosfora (ukupni P);

$T_{sm}$  - dnevno opterećenje otpadnih voda suspendovanim materijama ( $\text{g} \times \text{dan}^{-1}$ );

$T_{om}$  - dnevno organsko opterećenje otpadnih voda izraženo preko BPK5 ( $\text{g} \times \text{dan}^{-1}$ );

$K$  - koeficijent odnosa HPK i BPK5;

$i$  - suma odnosa HPK i BPK5 u  $\text{mg} \times \text{l}^{-1}$  za sve

$i = \frac{1}{BPK_5}$

ispitane uzorce;

$48hLC_{50}$  - letalna koncentracija (zapreminska%) otpadne vode pri kojoj ugiba 50% test organizama (*Daphnia magna*) u toku 48 sati, računa se prema važećem pravilniku;

$n$  - broj uzoraka;

$Q$  - dnevni proticaj otpadne vode ( $\text{m}^3 \times \text{dan}^{-1}$ );

$q$  - prosječni dvosatni proticaj otpadne vode ( $m^3 \times s^{-1}$ );  
 $T_{max}$  - maksimalne temperature vode ( $^{\circ}C$ );  
 $T_D$  - maksimalna dozvoljena temperatura otpadne vode koja iznosi  $30^{\circ}C$ ;  
**55** - koeficijent koji prevodi opterećenje otpadnih voda suspendovanim materijama u EBS; ta vrijednost predstavlja količinu suspendovanih materija koja potiče od jednog stanovnika (g/dan);

**40** - koeficijent koji prevodi opterećenje otpadnih voda organskim materijama u EBS; ta vrijednost predstavlja količinu BPK<sub>5</sub> koja potiče od jednog stanovnika (g/dan); Korekcijski faktor K i pokazatelj termičkog zagadenja R<sub>T</sub> se ne uzimaju u sljedećim slučajevima:

**K** - kada je njegova vrijednost manja od 1;

**R<sub>T</sub>** - kada je maksimalna temperatura vode na mjernom mjestu manja od  $30^{\circ}C$ .

U formuli (1) za EBS uvrštava se E<sub>sm</sub> ili E<sub>om</sub> zavisno od toga koja je vrijednost veća.

Određivanje tereta zagadenja otpadnih voda preko EBS (ekvivalentnog broja stanovnika) pri tehnologiji redovne proizvodnje nominalnog kapaciteta po projektu. U dane ispitivanja uzimaju se ovjereni podaci o vrsti i kapacitetu proizvodnje za svaki dan ispitivanja i prilažu zajedno sa anketnim listom ("AL" Obrazac) koji popunjava odgovorno lice korisnika i zagadivača voda. Ako je kapacitet proizvodnje za vrijeme ispitivanja bio manji od instalisanog, odredena vrijednost EBS-a preračuna se linearnom ekstrapolacijom na instalirani kapacitet. Ako pogon ima sezonski (kampanjski) karakter proizvodnje ispitivanje se obavlja u periodu intenzivne kampanje. EBS se izračunava za sva ispitivanja ali se za obračun posebne vodoprivredne naknade za zaštitu voda usvaja izračunata najveća vrijednost.

**U slučaju akcidentnih zagadenja ili periodičnog ispuštanja otpadnih voda EBS se izračunava za period koji odgovara trajanju ispuštanja otpadnih voda.**

#### Primjer utvrđivanja EBS-a po metodi:

Primjer potrebnih podataka prezentiran je u Tabeli 1.

**Tabela 1.**

#### Izvještaj o izmjenjenim vrijednostima potrebnim za izračunavanje EBS-a

Parametri	Dimenzijske jedinice	Vrijednosti
Proticaj	$m^3 \times dan^{-1}$	810,00
Temperatura	$^{\circ}C$	24,00
Suspendirane materije	$g \cdot m^{-3}$	42,00
HPK	$g \cdot m^{-3}$	504,00
BPK <sub>5</sub>	$g \cdot m^{-3}$	156,00
Ukupni N	$g \cdot m^{-3}$	14,80
Ukupni P	$g \cdot m^{-3}$	0,40
48 h L C50	%	31,00

Preračunati ekvivalenti štetnosti u ispitivanom primjeru otpadne vode (v. mjerne rezultate u Tabeli 1.) dobiveni po formulama od 1 do 8 pokazani su u Tabeli 2.

**Tabela 2.**

#### Ekvivalenti štetnosti ispitivanih otpadnih voda

Ekvivalenti	Dimenzijske jedinice	Vrijednosti
T <sub>SM</sub>	$g \times dan^{-1}$	34.020,00
T <sub>OM</sub>	$g \times dan^{-1}$	126.360,00
T <sub>N</sub>	$g \times dan^{-1}$	11.988,00
T <sub>P</sub>	$g \times dan^{-1}$	324,00
E <sub>SM</sub>	EBS	618,54
E <sub>OM</sub>	EBS	6.002,10
K	-	1,90
E <sub>N</sub>	EBS	999,00
E <sub>P</sub>	EBS	162,00

Ekvivalenti	Dimenzijske jedinice	Vrijednosti
E <sub>TOK</sub>	EBS	2.612,90
R <sub>T</sub>	EBS	0#
Ukupni EBS za kapac. 90%	EBS	9.776,00
EBS korigiran na 100% kapaciteta proizvodnje	EBS	10.862,22

#R<sub>T</sub> se u ovom slučaju ne računa jer je temperatura vode  $< 30^{\circ}C$ . S obzirom da se usvaja veća vrijednost, u ovom slučaju korigirani EBS iznosi 10862,22 EBS/god.

#### IZVJEŠTAJ O UTVRĐIVANJU EBS-a

Elaborat izradio (naziv ovlaštene laboratorije) \_\_\_\_\_

Naziv zagadivača \_\_\_\_\_

Datum mjerjenja \_\_\_\_\_

Kapacitet proizvodnje \_\_\_\_\_

#### REZULTATI ANALIZE

#### Kod zagadivača koji je na primjer radio sa kapacitetom od 90%

Parametar	Iznos	Jedinica mjere
Količina vode	810,00	$m^3/dan$
Temperatura vode	24,00	$^{\circ}C$
Ukupne suspend. materije	42,00	$g/m^3$
HPK	504,00	$g/m^3$
BPK <sub>5</sub>	156,00	$g/m^3$
Ukupni nitrogen	14,80	$g/m^3$
Ukupni fosfor	0,40	$g/m^3$
Daphnia magna 48h	31,00	%
pH - vrijednost	6,96	
Alkalitet	180,00	$g/m^3$
Talog	0,20	$ml taloga/L$
Pepeo	140,00	$g/m^3$
Amonijačni nitrogen	5,70	$g/m^3$
Nitritni nitrogen	0	$g/m^3$
Nitratni nitrogen	1,00	$g/m^3$
Organiski nitrogen	8,10	$g/m^3$
Elektroprovodljivost	329,00	$s/cm$
Ukupne čvrste materije	210,00	$g/m^3$
Gubitak žarenjem	70,00	$g/m^3$
Masti i ulja	74,00	$mg/m^3$
Specifični zagaditelji Cu, Fe, Cd, Mn, Ni, Pb, Zn i ukupni Cr.		$mg/m^3$

Rezultati proračuna EBS-a:

$$EBS = \{E_{sm}; E_{om}\} + E_N + E_P + E_{tok} + R_T$$

$$E_{sm} = 618,54$$

$$E_{om} = 6002,10$$

$$E_{tok} = 2.612,90$$

$$E_N = 999,00$$

$$E_P = 162,00$$

$$R_T = 0$$

$$EBS = 9776,00 (90\%)$$

$$\text{Korigovani EBS} = 10.862,22 (100\%)$$

Potpis odgovornog lica \_\_\_\_\_

Član 4.

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 04-25-134-2/04  
28. septembra 2004. godine

Ministar  
**Marinko Božić**, s. r.